

LA OPINIÓN

PERIÓDICO SEMANAL

Anuncios y comunicados á
precios convencionales.

Dirección y Administración
Calle de la Palma 25

PRECIO DE SUSCRIPCIÓN

Trimestre. 1'00 Pta.
Número suelto. . . . 0'10 »

El Congrés de Burgos

Acaba d' celebrarse á Burgos un altre Congrés Catòlic. Debem confessar ingenuament que molt poch hem llegit del referit Congrés, aixis es que poch parlarrem d' ell, preferint parlar mes dels alegrays que tal Congrés ha promogut entre carlins é integrists, lo que demostra que baix la capa de la Religió fan els Congresistas verdadera política.

Una observació general podem fer. Si 's fiesca un en la oratoria tribunicia, enflocada y ben adornada dels Congresistas, l' asalta deseguida 'l duple de si son aquets tan xerlatants com els de Madrid. Tots han parlat en igual sentit: la fe que arrasta muntanyas es la única capassa de salvar la Espanya, la única que pot retornamse als felissos temps de nostres avis, en quins el sol nom d' Espanya feia tremolar als morts y esferèhi las pedras, en quins es comptaban á dojo las proe-
sas de Covadonga, las Navas et., etc.

Tots, com pot veurers, han tocat la mateixa corda, tots, del primer al últim, són blau aprenents de Quixots, ensomniats, engrescats en imposibles actuals, amuchs de fantaria, volguent una patria tanta, gran, respectada, una patria que s' interessi per la forsa, y no com nosaltres volem, una patria ordenada, ciñida,

contenta ab la vida que deu tenir, qu' es respecti per son progres, per sa ilustració, que sigui la primera en adelantos utils y no en armaments inutils, com volen molts espanyols.

Els Congresistas de Burgos volen lo mateix qu' En Romero y que casi tots els cap-pares de la política, no es diferencian mes qu' en els medis: els polítichs buscan la salvació en aixó y en alló, en reformes y ab arretglos, ab llibertats y ab concesions; els Congresistas de Burgos son d' altre fusta, el remey per ells es la fe, el liberalisme es l' unich mal d' are, puig qu' els demes son filols seus, tingam fe, diuhen, y lo demés s' ens darà per afegidura.

Cert que si 'ls polítich tinguessin fe, si fossin verdaders catòlichs, molt tindriam de guanyat en el camí de la regeneració, perque tindriam en quant menys gobernants honrats, pro, lectors, aixó no basta, no n'hi ha prou ab honradessa pera salvar una nació, es necesita ademes una política bona, y pera aquesta política no n' hi ha prou ab tenir fe. Y es de notar que tots els que proposan la fe com a medi regenerador, parlen degudament del exemplidor de la patria, de la forsa de la mateixa, volen, en resum, una patria forta.

Y á la vritat no se veurer com una política catòlica y per lo tant honrada, ha de durnos al sit que tant apeteixen al-